

مجموعه آثار قلم اعلی

۳۲

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران

شیدالله ارکانه بتمداد محدود بمنظور حفظ تکثیر

شده است ولی از انتشارات مصریه امری نمی باشد

شهرالجلال ۱۳۳ بدیع

جال الجرب فی وسط الشمس فنبجان ربی الأعلی اذا صاحت الوجود بان بی ثم بی
 فنبجان من خلق فسوی واذا اقرض جواهر الروح فی هياكل البقا ما ظهروا خفی فنبجان
 ربی الأعلی وتجد نسا فخذة المخلصین من انوارها انورا فنبجان من خلق فسوی
 وتولمت عقول المقدمین عما تنزل وتعلی فنبجان ربی الأعلی اذا نادى المنا
 فی وسط الوجود علی مرکز الابداء فنبجان من خلق فسوی فقال ورب السماء نظرة
 الیها خیر عن مکنا الأضرة والأولی فنبجان ربی الأعلی ثم قامت وقامت
 فایتمه الکبری فنبجان من خلق فسوی جلست وتزلزلت فخذة اولی النهی
 فنبجان ربی الأعلی ثم بعد ذلك اخرجت عن خلف شرا لوما من الرزید انضرا
 فنبجان من خلق فسوی وقرئت من التلوح صرخا من رموزها الأسری فنبجان
 ربی الأعلی اذا اخرجت الأرواح عن هياكل السماء فنبجان من خلق فسوی ثم
 اشارت بأینة الوسطی وانفدت الأویان من آدم الی عیسی فنبجان ربی الأعلی
 وحركت بعد ذلك مرة بعد اولی اذا شقت الشمس فی سماء التضا فنبجان من خلق
 فسوی ثم عرت راسها وعلقت بالجعد علی ندى صدرها فنبجان ربی الأعلی و
 خمرت صوت الله من شرارتها فی ذکر ربها علی الأعلی فنبجان ربی الأعلی اذا
 طمرت آية الیل من جده الظلمار وآية النهار من جبیننا البیضاء فنبجان من خلق فسوی
 وناوت بنداء القدس فی فردوس اللقا فنبجان ربی الأعلی فقالت مستنون
 یا اصحاب التقی فنبجان من خلق فسوی فستمون عن حرم الجمال فی کبة السما فنبجان

ربی الأعلی هذا ما رقم علی لوح البقا من قلم الأعلی فنبجان من خلق فسوی وفيه
 حکمة من الأسرار التي لا تشهد ولا تری فنبجان ربی الأعلی بالبدنه
 حاضرا

شمس جبال الهی از مشرق غیب ربانی طالع شده و بر حسب مکان مشرق کشته فیا طوبی
 لکسان تنور با شداها
 هو الله

سراج همه منور شده تا ستمهای قلوب ناس را بضیاء خود برافروزد فیا طوبی
 لکسان ستغنی بضیاءها
 هو الله

شجره انقطاع در این ارض مظهر به محبوب مفروض شده و بر فردوس قدس
 فیا طوبی لکسان تکیون فی ظله لمن المستظین ومن شرارة لمن المستترزین
 هو الله

صدره سینائی بلسان انی اذا الله تنطق میفرماید فیا طوبی لکسان تسبح لغاها
 هو الله

همای قدس بر کائنات سایه افکنده فیا طوبی لکسان استغنی فی ظلالها
 ای درویش
 از عالم فانی منقطع شو تا بسوی عالم باقی پردازشانی
 انقطع عن الدنیا حتی تصید کعبه

الی سماء قدس مرفوعا

ایدرویش

از نسج جهان بگذر تا بصبح بدیع جانان سطرز گردی ^{الذین} فیاطوبی لکن ان تکون ^{من}
 هو تله مقصود

جالی ذوالجلال بمیشال از مشرق غیب لایزال طلوع نموده فیاطوبی لکن ان تخضر
 بین یدیه سکون من المشرقین بجلاله الظاهر المبین

هو تله

ساقی الهی خمر ربانی از خم رحمانی بزن بنماید فیاطوبی لکن ان تکون من خمره لمن الشارین
 ای علی

بجان فانی از جان باقی بگذر تا بسوی سما قرب متصاعده شوی فیاطوبی لکن ان تکون من ان ^{علین}
 هو تله

پر مضموی بسوی سما قدس ربانی پرواز کن و از جهان بگذر تا در جهان جانان در باب
 سبحان داخل شوی فیاطوبی لکن ان تکون من ان سامین

هو تله

نار الهی بر سدره سینائی مشتعل آمده و با موسی روح تکلم اتی انا الله المحک
 و اد العالمین میگوید فیاطوبی لکن ان تسبح سبح الحقیقه تکلم تهاد تری بصبر التاریفیه
 لهیامتها

هو تله

بنای بقا بر سدره لقا جانان و رقائقی میفرماید بان یا قوم هذا جمال الله ان کبر الهمی
 طلع عن هذا المشرق الافوز و کشف النقاب عن وجهه الاظفر فیاطوبی لکن ان تکون
 بجلاله لمن الفارین

هو تله

بصحر حسیقی بگشا تا جمال در می نسیر بینی و بلسان سیر یا حسن الخالقین گویی
 ای مظهر حقیقت

بلس قدس مضموی با حسن الخان تفتی میفرماید ابدع من کل نعمه فیاطوبی لکن ان
 تکون من الامین

ای علی از نقشه امکان بگذر تا بهر شش لامکان قدم گذارے
 هو تله

شا بهماز عشق از افق قدس الهی ظاهر گشته تا بصبح طویرا بنماست بدیع خود
 مست و بهیوش گرداند
 هو تله

طاوس بها پر زینت باز نموده تا فردوس برین را بر زینت خود فرین گرداند فیاطوبی
 لکن ان تکون بجلاله لمن الناظرین بطرف الناظر الالهی المنور المنسبین
 هو تله

مخ بقاء اشعيا نانی و نیا گزیده در اشعیا نانی و در قای لقی مقسه گزیده

هوته

بزه در و بقا و در الذي لا يفتي الذي بروحها تروح سموات العلى و الارضين الاولى

فيا طوبى لكسان استثنى بها

هو المحبوب

بزه و در و بقا الذي يعطى عرش اهل ملا الاعلى فوق سموات الرفيع فيا طوبى لكسان تسع زياتها

هوته

بگویش سترى كلمات طير الزاين اطق استماع ثناء و از استماع كلام او گوش را بگیر

هوته المحبوب

بزه و در و بقا الذي يعطى اود و فردوس الصابر و ارج بدیع فيا طوبى لكسان تسع نجاتها

هوته

بهدر بانی از افق قدس سبحانی جلوه نمائنده فيا طوبى لكم ان تنظرون جمالها

هوته

بزه شجرة القدس قد غرست في سيناء الروح و ينطق بانة لا اله الا هو فيا طوبى

لمن سمع ترغما تمام استغنى في ظلالها ثم ارزق من ثمراتها

مناجیه نشی حضرت زین العابدین

بسم الله الاقدس الاعلى

سبحان الذي ترزقنا بآيات باهجة و قدر كل شئ ما يترتب الى الله المتعبد الختار و

خطاب حضرت زین العابدین

قد ختمت الكتب بحجاب الاعظم و فيه فسح علم باكان و ما يكون طوبى لمن فاز به و اخرج منه الاسرار قل انه

كتاب نفس و قدر تم فيه من القلم الاصل ما يندب با فذة او الى التتمى الى الله العزيز الذي ان افروقه يا قوم

في انما اتيسل و اطراف التمار و طرز و بياض هذا الكتاب اخباره في التبر و الفركان و ان يجلس و انزل

في الاشارة لمن الملك اليوم الله الواحد القهار قل يا قوم اتفرقتمون في امر خلق كل فكر ابدنه و بشرتم

بمقار في كل الالواح تامة انه هو هذا فانظروا يا اولي الابصار قل ان الله عزنا العشرة بكتب المنظر

نفسنا لتقتلوا عما عندكم و تتوجهوا الى الله العزيز العفوار قل يا اولي الاعراض استهزؤن بنا

فوف استهزؤكم في يوم تأخذكم نقيمات العذاب و لا تتجارت فانفسكم من قرار يا قوم حسدا

خلام الله ينكم و ظهوره فيكم و سلطانه عليكم و قدراتي بما اتى برحمتي من قبلي طوبى لمن اتى الله من

اعراضه من اصحاب النار قل يا اولي امنيت يا بته و منظار بامر و قد بعثنا بالحق و ارسلنا على من رغب

السموات و الارض صل مهرب من امره لا فونفنة العزيز الجبار يا قوم ان ارحم الراحمين الذي و در عليه

في سبيل الله ما بكت منه حيون اصل الفردوس ثم اصل ما الاعلى في العشى و الابدان ان انظر و اني

نزل عليكم لسان علي و ما نزل في هذا الظهور اتقوا الختار يا اولي الابصار انك انت

ضيق ما عندنا من حس و قد ما با لك من لدى الله انما بكتبه غيبا على السر و الابدان لا تحزن

في شئ و لا تسمت عن ذكر ربك ان اذكرة بين ان اسن العشى و الابدان انك انت

بالبروة الوثقى و اعرض عن الخبثات

مناجیه

نشی حضرت زین العابدین